

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urtos/2/2021
Identifikačné číslo spisu:	3018200227
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:3018200227.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a členov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci odsúdeného Š. Š., v konaní o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí 28. apríla 2021 o sťažnosti odsúdeného Š. Š. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 11. marca 2021, sp. zn. 2Ntc/17/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného Š. Š. sa zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 11. marca 2021, sp. zn. 2Ntc/17/2018, podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutia, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, a § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1, ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného Š. Š., nar. XX. V. XXXX, o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť odsúdený Š. Š.. Sťažnosť bližšie neodôvodnil. Následne, Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti primárne skúmal, či je sťažnosť prípustná, či sťažnosť podala osoba na to oprávnená v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste, a zistil, že zákonné podmienky uvedené v § 186 ods. 1 a § 187 ods. 1 Tr. por., nevyhnutné na podanie sťažnosti, boli splnené a nie je daný dôvod podľa § 193 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por.

Následne, na podklade sťažnosti odsúdeného Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je povinný prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie, vrátane podmienечného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

podľa písm. a) uvedeného ustanovenia, ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

po b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. por. o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienечné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovat' až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že tak, ako to prvostupňový súd v napadnutom uznesení uviedol, Š. Š. bol právoplatne odsúdený v ňom označenými súdmi a rozsudkami za rôzne zločiny a prečiny na nepodmienečné tresty odňatia slobody.

V súlade so stavom veci a zákonom postupoval prvostupňový súd pri posudzovaní žiadosti odsúdeného o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd, majúci na zreteli ustanovenie § 176 ods. 2 Tr. por., veľmi podrobne a precízne vysvetlil svoje úvahy, ktorými sa riadil pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného, a z akých dôvodov tejto nevyhovel.

Pretože rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu tvoria jeden celok a najvyšší súd sa s dôvodmi napadnutého uznesenia v celom rozsahu stotožnil a tieto si osvojil, bez toho, aby ich formálne znovu opakoval v celom rozsahu, na ne odkazuje.

Na podklade týchto úvah najvyšší súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.